

Forhandling

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Forslaget pålægger undervisningsministeren at fremsætte forslag om forbedring af de studerendes økonomiske forhold.

Forslagsstillerne peger på forbedringer på en lang række områder: hæve SU, så den kommer på niveau med folkepensionen, omlægge lånedelen til SU, fjerne afhængigheden af forældreindkomsten, fjerne det nuværende klippekortsystem, sikre, at de studerende kan blive holdt uden for bistandslovens bestemmelser, tilskud til transport f.eks. i form af gratis kort til de offentlige transportmidler og endelig tilskud til studiematerialer ved, at obligatoriske materialer bliver gjort gratis.

Jeg må skuffe forslagsstillerne ved at sige, at regeringen ikke kan gå ind for forslaget. Det er der i hvert fald to grunde til:

For det første er det, fordi regeringen selv arbejder med en reform af SU-reglerne. Arbejdet her er baseret på SU-Rådets arbejde og udtalelser fra oktober måned, og jeg kan meddele, at jeg agter at fremsætte et lovforslag i begyndelsen af det nye år.

For det andet er det, fordi en gennemførelse af beslutningsforslaget vil medføre meget store merudgifter. Merudgifterne ved at hæve SU, så den kommer på niveau med folkepensionen, vil blive på et sted mellem 4 og 8 mia. kr. afhængigt af, hvordan en ny ordning nærmere udformes.

Forslaget om at omlægge de nuværende studielån til stipendier vil koste godt 2½ mia. kr., og hvis alle 18-årige under uddannelse fik SU uafhængigt af forældrenes indkomst, ville det koste omkring 300 mio. kr.

Det vil også blive udgiftskrævende at gennemføre forslagene om at afskaffe klippekortet og indføre en tilskudsordning vedrørende transport og studiematerialer. Jeg kan ikke sige noget om, hvor meget det vil koste, da det ikke oplyses i beslutningsforslaget, hvordan disse nye ordninger tænkes udformet.

Til slut har jeg en kommentar til beslutningsforslagets bemærkninger om, at det skal sikres, at de studerende ikke bliver holdt uden for bistandslovens bestemmelser. Efter de gældende regler kan studerende, der får SU, på samme måde som andre borgere i særlige tilfælde få kontanthjælp til dækning af enkeltudgifter. Disse enkeltudgifter skal være rimeligt begrundet, og de studerende skal selv være ude af stand til at afholde udgifterne – det kan f.eks. være til

medicin. Jeg forstår derfor forslaget sådan, at studerende, der ikke kan få SU, skal kunne få kontanthjælp i alle tilfælde uden at søge orlov fra uddannelsen. Hvis der gennemføres en sådan ordning, vil der reelt være tale om borgerløn til alle, der er under uddannelse, og jeg må sige, at det går hverken SU-Rådet eller jeg ind for.

Alt i alt er der tale om et forslag, som det ikke er muligt at gennemføre i praksis.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Socialdemokratiet har gennem årene været meget optaget af, at de unge får mulighed for at uddanne sig og også får økonomiske muligheder for det – at ingen bliver afskåret fra at tage en uddannelse på grund af økonomiske forhold. Historiske studier vil vise, at det har vi været optaget af igennem mange, mange år. Senest har vi medvirket til en SU-reform, som også var et løft, en forbedring af de unges økonomiske muligheder for at studere og uddanne sig.

Vi er nu ved at forberede – ministeren har nævnt det – en reform af SU, så vi får nogle forbedringer ind, justeringer af visse ting, så reglerne bliver mindre bureaukratiske og enklere at finde ud af. Vi kan selvfølgelig godt forstå, at Enhedslisten fremsætter dette forslag; det er gode og smukke tanker, det ville være smukt at kunne gennemføre det, og det ville jo være rart for de studerende, hvis det kunne gennemføres. Det har vi jo hørt nogle gode begrundelser for at det ikke kan af økonomiske grunde. Det er ønskesedlernes tid, men det er jo ikke alle ønsker, der bliver opfyldt.

Der kan da godt være enkelte elementer heri, som kan inspirere, men jeg tror ikke, at dette beslutningsforslag har nogen mulighed for at blive gennemført. Socialdemokratiet kan i hvert fald ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo rigtigt, at det er ønskesedlernes tid, og tidligere var det løfternes tid – de prægede jo tiden op til folketingsvalget den 21. september. Det blev i hvert fald diskuteret meget på vælgermøderne, hvor jeg deltog. Og det, der kendetegnede det, var, at alle begyndte, efterhånden som valgkampen skred frem og nærmede sig sin afslutning, at indrømme, at der skulle ske en afgørende ændring i SU-regelsættet sådan, at der ikke var tale om, at man skulle være afhængig af forældrestøtten, og der skulle også ske en